

MARKO KREMŽAR

IZ KRVI MUČENCEV

Za nami je prvo sinodalno zasedanje katoliške Cerkve na Slovenskem. Po dolgih in temeljnih pripravah so se delegati vseh treh škofij zbrali k razpravljanju o tem, kako naj bi se na pragu novega tisočletja Slovenci spoprijeli z nalogo, ki jo imenuje papež Pavel II. „nova evangelizacija“.

O vsebini predlogov in debat bo verjetno marsikaj napisano v verskem tisku. Od tam bomo lahko črpali ideje in pobude za nadaljnje delo vsi katoliški Slovenci, v duhu gesla, ki čudovito povzema bistvo sodobne slovenske problematike in ki ga je nadškof dr. Franc Rode postavil na čelo sinode: „Izberi življenje“.

Prav pa je, da se ob tem zamislimo tudi v simboliko sinodalnega zasedanja in sicer v tisto, katere organizatorji niso nameravali pa je tudi niso opazili.

Ni slučaj, da se je razpravljanje o pozitivni življenja in vere med nami odigravalo v prostorih Škofovih zavodov v Šentvidu. Te zavode je sezidal na začetku stoletja vizionar škof Bonaventura Jeglič, da bi olajšal Slovincem pot do izkazbe pa tudi do poglobljene vere in s tem do močnejšega in polnejšega življenja. Ta kraj so okupatorji leta 1941 katoliški Cerkvi vzeli in ga spremenili v eno od središč nasilja nad Slovenci. Tuji vojaki so prebivali tam in nacistična policija je na tem kraju zapirala in mučila Slovence. Potem so okupatorji odšli in njihovo mesto so prevzeli slovenski komunisti. Zavod in vrtove, ki ga obdajajo, so spremenili v koncentracijsko taborišče - za Slovence. Sinoda je pričela iskati poti k življenju na mestu, kjer je po volji in rokah sovražnikov vere, ki so bili našega rodu, pred pol stoletja vladala smrt.

Večina delegatov, ki so sedeli na sedeže v dvorani škofovih zavodov, ni vedela, ker jim žal tega niso povedali, da zborujejo v prostorih, od koder so odhajali v smrt mučenci tiste vere, v imenu katere so se oni zbrali. Delegati niso pomislili in organizatorji sinode so spregledali dejstvo, da na Slovenskem ni mogoče govoriti o življenju Cerkve, če prezremo v nebo vpijočo resnico o preganjanju življenja, o žrtvah nasilja, o mučencih, ki so brez tožbe dajali svoja življenja za vrednote, o katerih so delegati razpravljali. A kar ni bilo izrečeno in kar je bilo opuščeno v besedah delegatov, je dopolnila simbolika. Zasedanje Sinode v zavodski dvorani, ki je bila v mesecih po vojni poleg kapele, ki je eno nadstropje višje, kraj najbolj intenzivnega trpljenja slovenskih katoliških fantov in mož, je postalo in ostalo odslej neločljivo povezano z junaško preteklostjo slovenske Cerkve.

Kjerkoli na svetu bi se cerkveno občestvo zbralo na kraju, kjer so se dogajala množična, čeprav uradno še ne razglašena mučenja, bi se najprej poklonilo spominu rajnih bratov v veri in tudi nje prosili za modrost, saj vendar verujemo v občestvo svetih. Boli nas, da so pri nas, Bog ve iz kakih obzir, to

dejstvo molče prešli. Res, rablji in mučitelji so bili Slovenci, vendar mar njihove žrtve niso bili prav tako naši rojaki? Sam papež nam naroča, naj se ob prihodu velikega jubileja spominjamo svojih mučencev, pri nas pa pri vsem navdušenju, ki ga kažemo ob prihodu svetega očeta, stojimo na tleh, ki so prepojena z bolečino, pa se ne spomnimo bratov, ki so tam trpeli. Kdo naj razume?

Pravijo, da ne moremo govoriti o mučencih brez dokazov in brez uradne cerkvene proglasitve. To je res. Ne presojava mo zaslužnosti te ali one osebe, čeprav so znani primeri določenih mučenj in nato usmrtilcev zaradi vere, prav nad jetniki v dvorani, kjer je sinoda zasedala. Da so bili takrat med množico trpečih na poti v smrt pravi mučenci, je težko dvomiti. Cerkev navadno uradno proglasi, kar cerkveno občestvo že prej ve in verjame. Priče o trpljenju in smrti naših rojakov zaradi vere žive med nami, ne v Rimu. Tudi prvi kristjani po vsem tedaj poznanem svetu so se priporočali svojim mučencem in niso čakali na uradna priznanja. Kako naj vesoljna Cerkev upošteva slovenske mučence kot svoje, če jih slovenski kristjani ne cenimo?

Pri tem ne gre za prazne besede in za abstraktne pojme. Trpeli in umirali so konkretni ljudje. V dvorani, v pritličju škofovih zavodov, je bilo v maju leta Gospodovega 1945 zaprtih 620 (šeststodvajset) mož in fantov. To število se je počasi manjšalo, ker so jih kmalu pričeli klicati večer za večerom na „zaslišanja“, večinoma pa v smrt.

Zaradi lakote in uši so fantje kmalu tako oslabei, da se po nekaj tednih nekateri niso mogli niti dobro dvigniti s tal. Po isti stopnicah, po katerih so prve dni novembra stopali delegati v sinodalno dvorano, so se njihovi bratje v veri pol stoletja prej opotekali, pa tudi plazili po vseh štirih do kotla, da so jim dali v menažko zajemalko repne vode. Na istih stopnicah je partizanski zastavnik z bikovko usekal čez marsikateri sestradani hrbet. Desno od stopnic sta ležala v kotu med množico sestradanih teles dva študenta, Marko Vrelc in Tonček Žakelj, katera sem dobro poznal in o katerih mučeništvu sem že in bom, če treba, še pričal. Oba so partizani do krvi pretepli, ker so našli pri enem svetinjico Brezmadežne, pri drugem pa rožni venec. Ko so ju vrgli nazaj v dvorano, nista tožila. Molila sta. Molila sta, kot je molila večina njunih sotrpinov. Neke noči so ju odvedli po stopnicah, ki so bile za sestradane domobrince vsak dan bolj strme, v smrt kot toliko drugih.

Tiste mesece so se dvigale iz dvorane v škofovih zavodih tolkere in tako goreče molitve, kot verjetno ne prej in ne kasneje. Pa ne le iz dvorane. Kapela je bila polna ljudi, sobe in celo deli dvorišča so bili natrpani z jetniki. Trpljenje in molitev tistih dni sta v vsej obsežnosti poznana le Bogu. Sadovi, ki poganjajo iz teh, pa bi bili gotovo še bogatejši, če bi sodobniki cenili žrtve svojih tedaj preizkušanih bratov in sester v veri. Večina

Zaviranje sporazuma

Besedilo predvidenega sporazuma med Slovenijo in Svetim sedežem, zlasti pa zadnji odstavek 10. člena (t. i. šolski člen), povzroča vse več nasprotovanj v vladi in koaliciji. Zadnje besedo o tem, ali bo člen dopolnjen oziroma pojasnjen ali pa bo šel sporazum v ratifikacijo v državni zbor nespremenjen, bo imel premier Drnovšek, ko se bo konec tedna vrnil iz Istanbula. Takšna je bila odločitev na seji vlade, ki jo je vodil podpredsednik Marjan Podobnik. Opomnil je, da je treba vladne sklepe spoštovati. Vlada je sprejela besedilo sporazuma na seji pred dobrim tednom dni, ko je sklenila, naj se ga „čim prej“ parafira (parafirata ga vodje pogajalskih ekip, to sta dr. Edmond Farhat in Andrej Grasselli) in pošlje v nadaljnjo proceduro - v ratifikacijo v državni zbor.

Medtem pa sta minister za šolstvo in šport dr. Pavle Zgaga in predstavnik zunanega ministrstva Franco Juri opozorila na dozdevno nekorektnost postopka pri sprejemanju sporazuma in predlagala ustrezno dopolnitev, da bi se izognili nejasnostim, različnim interpretacijam in polarizaciji, ki jih spodbuja 10. člen sporazuma. Z dopolnitvijo oziroma pojasnitvijo

naj bi povedali, da se formulacija 10. člena - ta določa, da bodo „druga pereča vprašanja vzgoje in izobraževanja reševali pristojni državni organi in pristojna oblast Svetega sedeža“ - dotika le perečih vprašanj šolstva, ki zadevajo Cerkev, ne pa vseh vprašanj šolskega sistema sploh. Ker sporazum še ni parafiran, je po Zgagovem in Jurijevem mnenju mogoče odpraviti nejasnosti brez kakršnih koli dramatičnih posledic, Marjan in Janez Podobnik pa sta drugačnega mnenja.

Na vsak način skušajo nekateri zavreči ali vsaj nasprotovati temu sporazumu. Bivši vrhovni sodnik dr. Krivic je podal drugo nasprotovanje, češ da bo tako cerkveno kanonsko pravo postalo enakovredno državnemu, kar je nedopustno.

In še drugi so povzdignili svoj glas proti temu sporazumu, ki ni tako globoko niti splošen. A proticerkvena gonja po medijih in celo intelektualnih levičarskih eminencah je precej močna. Videli bomo, ali bo koalicija zmožna te napade preiti, kot pravita Podobnika, ali pa bosta morala požreti popravke in se tako zameriti Cerkvi ali pa se bo razbila kalicija.

Socialdemokrati o izseljencih

Predsednik SDS Janez Janša se je na svoji konferenci dotaknil tudi Slovencev po svetu. Decembra 1998 so poslanci SDS in SKD skupaj vložili predlog zakona o statusu Slovencev brez slovenskega državljanstva. Namen zakona je, da bi Slovence v zamejstvu in po svetu, ki zaradi različnih razlogov nimajo slovenskega državljanstva, v nekaterih pravicah izenačili s slovenskimi državljani (pravice do šolanja, štipendij, dedovanja in nekatere druge pravice). Predlog zakona je na žalost običal v predalu predsednika državnega zbora vse do današnjega dne. V SDS si bomo prizadevali, da bi bil sprejet čimprej, je dejal Janša.

Na državnoborskih volitvah leta 2000 je potrebno državljanom RS, ki živijo po svetu, omogočiti, da opravijo svojo drža-

vljansko pravico na najbolj racionalen način. Zaradi tega mora vlada RS sprejeti ustrezne ukrepe, da se to uredi na evropski način, pri čemer je potrebno predvsem spremeniti neustrezen volilni rokovnik, to je, določiti primeren rok za vračanje glasovnic iz tujine.

V SDS se zavedamo izjemno pozitivnega dejstva, da živi velika večina Slovencev v zamejstvu in po svetu v državah, ki so bolj razvite od Slovenije in imajo daljšo demokratično tradicijo od matice. Tega pomembnega dejstva žal sedanja vlada RS ne zna ali noče izkoristiti. Zato si bomo še naprej prizadevali za to, da se v Sloveniji tega zavemo in da to izkoristimo v obojestransko korist - tako matične države, kot Slovencev v zamejstvu in po svetu, je dejal Janša.

teh smo bili domobranci, pa ne vsi. V velikem koncentracijskem taborišču, v katero so spremenili Zavode, so imeli zaprte tudi slovenske civiliste, moške in ženske pa tujce različnih narodnosti.

Drugod po svetu raziskujejo, kaj se je dogajalo v koncentracijskih taboriščih na njihovih tleh. Pri nas o tem molčijo. Zavode so spremenili najprej v kasarno, potem pa so jih prebelili in vrnili. Od tega je že nekaj let, pa vendar niti ena sama spominska plošča ne omenja, kaj se je na tem kraju dogajalo. Mladi, ki tam odraščajo, ne vedo, da hodijo po zemlji, ki bi jo imeli kristjani v marsika-

terem drugem narodu - za sveto. To ni več krivda rabljev, to je odgovornost preživelih iz istega duhovnega občestva.

Sinoda, ki vabi, da bi se Slovenci odločali za življenje, ima lepo in pomembno poslanstvo. Prihodnost vsega našega naroda je v veliki meri odvisna od njenega uspeha. Vendar obstoja nevarnost, da odločitev za življenje ne bi vzklila s polno močjo in pognala bogatih, trajnih sadov, če je ne spremlja odločitev za resnico, tudi za resnico o kraju, na katerem so delegati zasedali in o ljudeh, ki so nekoč pričali z življenjem to, o čemer Sinoda razpravlja.

STRAN 3:

Šolstvo na prvem mestu

Naša skupnost živi

V četrtek, 11. novembra, je bila seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije pod vodstvom predsednika, dipl. časnika Tona Mizerita.

V soboto, 13. novembra, je bila v Našem domu v San Justo ponovitev odrske predstave „Veliki oder sveta“ v režiji Blaža Mikliča.

V nedeljo, 14. novembra, je bilo v Carapachayu srečanje bivših taboriščnikov v Traniju in prijateljev.

V petek, 19. novembra, je bila seja Medorganizacijskega sveta v Hladnikovem domu v Lanusu.

V soboto, 20. novembra, je bil sklep Srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka v Slovenski hiši z razdelitvijo spričeval in proslavo.

V nedeljo, 21. novembra je bilo srečanje

za fante in dekleta iz vseh okrajev po maši na Pristavi s predavanjem dr. Jožeta Rožanca o alkoholu, tobaku in drogah.

Isti dan je bila v Slovenski hiši ob 16. uri svečanost ob prazniku Kristusa Kralja in 40. obletnici smrti škofa dr. Gregorija Rožmana. V cerkvi Marije Pomagaj je bilo slovesno somaševanje dušnih pastirjev. Pel je Slovenski pevski zbor Gallus pod vodstvom Anke Savelli Gaser. Sledila je v dvorani škofa Rožmana spominska akademija. Slavnostni govornik je bil dipl. jurist Božidar Fink. Sledila je recitacija za soliste „Križa teža in plačilo“, spisal dr. Marko Kremžar. Nato je bil nastop Mladinskega pevskega zbora iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije

Ostanki totalitarizma zavirajo modernizacijo Slovenije

S tematskim sklopom o bilanci totalitarizma v svetu in Sloveniji se je končal mednarodni simpozij z naslovom Deset let po padcu Berlinskega zidu - pričakovanja in realnost, ki sta ga pripravila Univerzitetno znanstveni in kulturni forum SDS. O sklepih sta med drugimi razpravljala tudi Ljubo Sirc in Jože Pučnik, bivši podpredsednik republiške vlade, oba pa sta poudarila dolgoročnost posledic komunističnega totalitarizma, ki zavirajo prehod skozi tranzicijo v novo obliko sistema.

Razkroj vrednot in še vedno prisoten instrumentarij bivšega komunizma naj bi zaznamovala Slovenijo po padcu zidu. Pučnik je poudaril „usodne in trajne“ posledice bivšega totalitarizma in ob tem izrazil prepričanje, da je „instrumentarij komunističnega totalitarizma še navzoč in zato tudi nevaren“. Dolgoročna nevarnost komunizma je predvsem v njegovem nauku, ki „vselej sili k uporabi sile za dosego željenih ciljev“. Hkrati naj bi komunizem v času vladanja, za razliko od ostalih oblik totali-

tarizma, zavzel vse podsisteme družbe; kar je temeljna posebnost komunizma. Z zavzetjem vseh podsistemov naj bi komunizem „ponotrnil“ nasilje. „Ljudje so bili vselej prestrašeni, ker so bili prepričani, da jih vselej nadzorujejo, zato direktno nasilje niti ni bilo potrebno. To pa čutimo še danes,“ je dejal Pučnik.

Zagovornikom komunizma je očital intelektualno nedoslednost, ker napake niso bile storjene naključno, temveč so bile vselej načrtovana dejanja. V Sloveniji naj bi velik del ljudi še danes odklanjal pogovor o zmotah komunizma, in sicer zaradi občutka moralne soodgovornosti in nezmožnosti kritične presoje svojega početja v bivšem režimu.

Udeleženci simpozija so tako v dveh dneh poleg bilance totalitarizma razpravljali še o treh tematskih sklopih, in sicer o Evropi deset let po padcu Berlinskega zidu, človekovih pravicah deset let po koncu komunističnega totalitarizma in o elitah v totalitarizmu in demokraciji.

Slovenci in pogled na jug, kot vidijo Švicarji

Dopisnik NZZ (Neue Zürcher Zeitung, Švica) iz Ljubljane piše, da so Slovenci, ki so do leta 1991 sestavljali Jugoslavijo, najboljši poznavalci razmer v Južni Evropi.

Oblikovalci slovenske zunanje politike pravijo, da so dogajanja v Črni gori nevarna, zato so previdni v svojih izjavah. Po njihovem mnenju so mednarodne varnostne sile na Kosovu vsaj za nekaj časa porok relativnega reda, med tem ko so v Črni gori razmere drugačne in bi naj zato bil Zahod bolj previden v svojem ravnanju s to deželo. Črnogorski narod je namreč razdvojen v pogledu na svojo samostojnost, ker mnogi Črnogorci živijo v Srbiji in bi v danem primeru verjetno glasovali proti popolni samostojnosti. Črnogorski narod v svojih zahtevah ni tako homogen kakor je bil slovenski leta 1991., Slovenski politiki ne izključujejo možnosti, da Milošević ne bi izzval spora s Črno goro ali z muslimani v Sandžaku, medtem ko bi bil zelo previden z madžarsko manjšino v Vojvodini, ker ne bi imel rad težav z Madžarsko, ki je članica NATO.

So pa mnenja, da bi bil odhod Milo-

ševića koristen za vse južnoevropske dežele, tudi za Bosno in Makedonijo. Zato je treba beograjski režim izolirati, toda na način, da srbsko ljudstvo ne bi preveč trpelo. Tudi je treba Jugoslaviji preprečiti vstop v EZ, čeprav se Milošević zaenkrat za to še ni potegoval. Dizidenti v Beogradu pa niso pravilno organizirani in jim tudi manjka odločnih in močnih voditeljev.

Slovenci računajo, da bodo leta 2003 le dobili mesto v EZ, seveda če bodo med tem uredili potrebne notranje reforme v svoji državi. Dopisnik NZZ dostavlja, da se Slovenci čutijo prizadete, ker niso bili sprejeti v NATO. Pravijo, da so bili žrtev obzira Severne Amerike do Francije, ki je vedno štela Romunijo. Slovenci so nezadovoljni, ker jih uvrščajo v isto stopnjo kot Romunijo, ki pri svojih 22 milijonih prebivalcev gospodarsko in tako razvita, kakor mala slovenska država s komaj 2 milijonima pripadniki. V zunanji politiki se zato radi kažejo samozavestne.

Beograjski krogi pa so že mnenja, da Slovenija ni tako šibka, kako so mislili do nedavnega.

D'ova

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Bliža se čas nastopa nove vlade in vzporedno s tem se večajo problemi. Ministrstva so dejansko že zasedena, kar je seveda povzročilo že prva trenja znotraj Povezave. To se je seveda šele začelo. Kako pa se bo nadaljevalo, od tega je odvisna stabilnost in uspeh izvoljenega predsednika in njegove ekipe.

ZA PRGIŠČE OBLASTI

Ob vsem sedanjem in zlasti bodočem političnem razvoju ne smemo pozabiti, da bo vlada, ki ji načeljuje De la Rúa, pravzaprav neke vrste koalicijska vlada. Enostavno bi lahko odpravili besedo „Povezava“ in jo nadomestili z oznako „koalicija“.

Tako tudi nastopa in med radikali in frepasisti teče vojna za večjo ali manjšo oblast na določenih področjih.

Ob tem je treba priznati, da je De la Rúa nastopal precej svobodno. Kaj malo se je oziral na pristiske in je popustil bistvenole v dveh primerih. Gospo Graciela Fernandez Mejjide je nastavljal na čelo Socialnega ministrstva; Federico Storani pa je zasedel notranje ministrstvo. Prvo je bila koncesija podpredsedniku Alvarezu in Frepasu, drugo pa Alfonsinu in vodstvu radikalizma v provinci Buenos Aires.

A tu se je tudi nehalo, kljub nezadovoljstvu med enimi in drugimi. A to nezadovoljstvo se je stopnjevalo, dokler ni doseglo viška ob imenovanju vzgojnega ministrstva. Še za časa volilne kampanje smo omenjali važnost tega položaja. Spričo dejstva, da je Povezava levo usmerjena formacija, smo izražali prepričanje, da se to na gospodarskem področju dejansko ne bo poznalo, izražali pa dvom, kako bo na vzgojnem polju. Za to mesto se je zlasti zavzemal Frepaso in njihova kandidatinja za to mesto je bila zloglasna Adriana Puigrros.

Kakšno je bilo presenečenje, ko je bodoči predsednik to mesto ponudil Llachu. Juan Llach je ekonomist, ki pa se je zadnje čase iz teoretične analize zelo približal vzgojnemu problemom. Tega sicer tudi njegovi nasprotniki ne zanikajo, pač pa mu osporavajo zlasti ideološko orientacijo. Gospe Puigrros pa je bilo ponudeno podministrsko mesto, a ga je prvotno zavrnila. In še najbolj zanimivo: najhujše kritike niso padle s strani Frepasa, temveč levega krila radikalizma (Moreau in provincijski alfonsinizem). Še več: v presenečenje vseh je bodočega predsednika in to polemično imenovanje zagovarjala gospa Fernandez Mejjide. Vzroka temu še ne vidimo, a čez čas bo vse jasno.

Zakaj tako huda kri spričo Llachovega imenovanja? Gotovo je vzrokov dovolj z vidika levih skupin. Ne le da so, kar se vzgoje tiče, imele svoj načrt, marveč tudi dejstvo, da je bodoči minister iz krščanskih liberalnih krogov. Poleg tega mnogim ne prija njegova ekonomska diploma, še manj pa dejstvo, da je bil gospodarski podminister za časa, ko je argentinsko gospodarstvo vodil Cavallo. In končno, Llach izhaja iz peronističnih skupin, saj je v letih 70 sodeloval pri „Comando Tecnológico“ kateremu je načeloval znani Julian Licastro.

ZMAGA EKONOMISTOV, A NE EKONOMIJE

Presenečenje ni bilo le ob imenovanju vzgojnega ministra. Že prvi pogled na novo vlado nam priča, da si je De la Rúa zastavil cilj zmerne in varčnega vladanja. V bodoči ekipi bodo ekonomisti večina. Poleg gospodarskega (Jose Luis Machinea) in vzgojnega bosta ekonomista tudi na vodstvu zunanje ministristva (Adalberto Rodriguez Giavarini) in obrambnega Ricardo Lopez Murphy. Eden in drugi sta res zelo blizu novemu predsedniku. A gotovo je s temi imenovanji De la Rúa hotel pokazati, kak-

šna bo smer njegove vlade. Brez dvoma pa je tudi skušal pomiriti gospodarske kroge doma in v inozemstvu, ker je s tem celotni vlade dal pečat varčnosti.

Seveda s tem še daleč ni zagotovljeno, da bo bodoča vlada uspešna. Smemo skledati le, da nastopa previdno in umirjeno. A kljub temu naletava na številne težave, še predno je prevzela oblast. Tu mislimo zlasti na vprašanje proračuna za leto 2000. De la Rúa hoče, da kongres potrdi proračunski zakon še pred njegovim nastopom. V tem smislu je prejel zagotovilo s strani peronizma in tudi predsednika Menema, da mu ne bodo metali polen pod noge. Obljuba seveda še ni dejanje. Še več, doslej je peronizem govoril eno, postopal pa prav obratno.

A poglejmo stvari z druge strani. De la Rúa želi, da naj bo proračun izpeljan prav tako v luči varčevanja. Državna struktura bo prispevala svoje, zahteva pa močno znižanje potrošnje tudi s strani provinc. Tako hoče znižati vsote, ki jih province dobivajo v soudeležbi pri zveznem fondu.

S tega vidika moramo zapisati, da je bodoči predsednik stvar zastavil nekoliko naivno. Ni smotno domnevati, da bo on dosegel to, česar niti Menem ni zmožal na višku svoje moči. Tudi njemu celo peronistične province niso hotele odstopiti (prihraniti) potrebnih fondov, še manj bodo v tem pristale radikalni vladi. Morda se lahko dosežejo kake malenkosti. Ruckauf je iz političnih interesov pristal, da se mu za 30% zniža posebni prispevek „Fondo del Conurbano“, katerega pa je De la Rúa hotel enostavno odpraviti. Potrebno bo mnogo časa, dolga pogajanja, pa truda in potrpežljivosti, da se najde neka srednja pot.

Machinea je sicer mnenja, da je nujno znižati državni deficit in provincam grozi s kaosom in propadom, če ne bodo pristale na varčevanje. De la Rúa pa meni javno vreči na peronizem krivdo za prihodnje probleme, če mu ne pomagajo še pred nastopom potrditi zakona o proračunu.

HITRA IMENOVANJA

Ena izmed zanimivosti nove vlade je tudi ta, da bo na svojem mestu ostal vodja državne davčne politike. Walter Silvani je prejel presenetljivo ponudbo, naj kljub zamjenjavi vlade še naprej pobira davke. Silvani je bil v mnogih ozirih uspešen, a ni mogel zamašiti luknje, ki je kriva, da 30% davčnih in 50% pokojninskih prispevkov nikdar ne pride v državno blagajno. To pa je za Argentino že znana postavka: ne bi bilo treba povišati davkov, še več, lahko bi jih celo zmanjšali, če bi vsi vestno plačevali.

A prehodna doba ali „tranzicija“, ki je v Sloveniji tako priljubljena beseda, v Argentini povzroča še razne druge težave. Ne na zadnjem mestu to, da Povezava zaskrbljeno gleda hitra in množična imenovanja peronističnega osebja na državnih mestih. Tu ne gre le za razne funkcionarje, marveč tudi za nižja mesta, kot je tisoč novih nameščencev v že tako razvpitem PAMlju. S tega vidika je izvoljeni podpredsednik Chacho Alvarez zagrozil, da bo prihodnja vlada raziskala vsa zadnja imenovanja in razveljavila vsa, ki so bila ali nepotrebna ali nezakonita.

V istem smislu pa vlada Povezave grozi tudi z revizijo raznih pogodb na področju privatiziranih podjetij, ki jim odhajajoča vlada tudi potrjuje razne koncesije in podpisuje podaljšanja dob, čeprav bi zdrava pamet narekovala, naj počakajo nekaj tednov, da o tem odločajo novi upravitelji. Sodijsko pa se je zataknila tudi velika finančna podpora, ki jo je vlada v zadnjem trenutku namenila sindikalnim ustanovam za socialno skrbstvo. Del sindikalizma se je čutil prizadetega ter je vložil tožbo, sodišče pa je ukazalo, naj se s tem počaka, dokler se stvar ne razjasni.

Slovenci v Argentini

OBISK DRAGICE MOTIK IN MIHAELE ČERNELIČ KNEZ ŠOLSTVO NA PRVEM MESTU

Od 5. do 22. t.m. sta se nahajali v Argentini dve strokovnjakinji za šolstvo in pouk slovenskega jezika. V nekaj več kot dveh tednih sta obiskali domala vse tečaje, ki se ukvarjajo z poučevanjem slovenskega jezika in slovenske kulture.

Ideja za to potovanje je nastala ob priložnosti obiska svetovalke na Ministrstvu za šolstvo in šport ge. Melite Steiner, ki je spremljala državno sekretarko za Slovene v zamejstvu in po svetu go. Mihaelo Logar. Tedaj so na posebnem srečanju številne učiteljice šolskih tečajev, ki delujejo v sklopu Zedinjene Slovenije, predlagale ge. Steiner, naj bi Argentino obiskala in se seznanila z delovanjem naših šol ga. Dragica Motik. Ona namreč v sklopu Ministrstva za šolstvo že od leta 1994 organizira pedagoške seminarje za naše učiteljice. S tem bi bili seminarji pripravljene na podlagi realnega stanja in potreb našega šolskega sistema

Očividno je bil predlog pozitivno sprejet. Ga. Motik je prišla v spremstvu ge. Mihaele Černelič Knez, strokovnjakinje za poučevanje slovensčine kot drugega tujega jezika na fakulteti za Filozofijo univerze v Ljubljani, ki je sodelovala pri organizaciji zadnjega seminarja v Sloveniji.

Obisk je bil nadvse intenziven. Program je pripravilo veleposlaništvo RS v Buenos Airesu, svoje pripombe pa je dodal šolski referat Zedinjene Slovenije, ki ga vodi g. France Vitrih in svet voditeljic naših tečajev. Zato sta se gospe takoj po prihodu v petek 5. t.m. najprej sestali v Slovenski hiši z voditeljicami tečajev in obrazložili namen obiska in skupno pregledali pripravljene program. Nato sta v teku šestnajstih dni obiskali skupno ali posamič vseh šest tečajev na področju Vel. Buenos Airesa (Slomškov v Ramos Mejiji, Baragov v Slovenski vasi, Balantičev v San Justu, Prešernov na Pristavi, Rožmanov v San Martinu in Jurčičev v Caparachayu), tečaj ABC v Slovenski hiši (Jegličev tečaj), srednješolski tečaj

ravnatelja Marka Bajuka, tečaja sv. Cirila in Metoda v Mendosi in Aljaževga v Bariločah, skupine v Rosariu in Cordobi, ter tečaja za odrasle in za otroke v društvu Triglav v Buenos Airesu.

Povsod sta prisostvovali pouku, se seznanjali z načinom poučevanja, uporabo pedagoškega gradiva ter se razgovarjali z vsemi učiteljicami. Poleg tega sta imeli posebno srečanje s profesorji srednješolskega tečaja, pedagoško delavnico za učiteljice (v Slovenski hiši), srečanje za razgovor in predstavo pedagoškega gradiva - številnih knjig - (v Slomškovm domu), ki ga je poslalo ministrstvo za šolstvo in šport RS. Posebna pedagoška srečanja sta imeli tudi v Mendosi in Bariločah. Prisostvovali sta še zaključni prireditvi srednješolskega tečaja. Da spoznata pedagoško in socialno okolje naših učencev in dijakov, sta obiskali tudi eno državno in eno privatno argentinsko šolo.

Zaključno srečanje z voditeljicami in ostalim učnim osebjem je bilo v nedeljo 21. t.m. v Slovenski hiši. Po pedagoškem uvodu sta gospe obrazložili strukturo pedagoških seminarjev, kot jih bodo organizirali v prihodnje na podlagi ugotovljenih stvarnosti naših tečajev. Gospa Mihaela Knez je še vzpodbujala k sestavi novih šolskih knjig, ki jih moremo le mi pripraviti tako, da bodo najbolj primerne in uporabne za naše šole.

Splošen vtis ob obisku je bil pozitiven. Obiskovalki sta odšli z najboljšimi vtisi o naših tečajih in večkrat občudovalno označili prizadevnost in požrtvovalnost naših učnih moči, kot tudi pedagoško pripravljenost. Prav tako sta tudi ugotovili, da vse, kar so učiteljice prejele na seminarjih v Sloveniji, uspešno uporabljajo pri svojem delu. Zato je tudi pričakovati, da se bodo seminarji, ki se sedaj organizirajo vsaki dve leti, povrnili na prvotno vsakoletno pripravo.

-e-t

San Martin

V torek, 26. oktobra je prišel na obisk v San Martin eden izmed urednikov Družine v Ljubljani, Jože Pavlič. Zbralo se je lepo število ljudi in g. Pavlič je najprej pripovedoval o razvoju Družine, potem pa je pogovor prešel v dobo pokristjanjevanja Slovencev, ki so prostovoljno sprejeli katoliško Cerkev, kar nekateri radi zanikajo. Časnikar, ki je tudi poet, je prebral nekaj svojih kratkih pesmi, pa tudi omenil, da so ga počastili s častnim naslovom Malteškega viteza.

Saša Golob, ki je prebrala njegov kratek življenjepis, je povedala, da ima teološke študije, da je poročen in da ima štiri otroke.

V Argentini si je marsikaj ogledal. Zanimala ga je katedrala z grobom generala San Martina, najbolj pa so mu bile všeč Bariloche zaradi gora, katere ljubi. Rad ima pohode na gore, prav tako gozdove in nabiranje gob. Vse to ima na Gorenjskem, kjer živi, sicer pa službeno redno potuje po domači deželi in tudi fotografira.

Vrnil se je spet domov, ali upamo, da bo ohranil nas in Argentino v lepem spominu!

... Pri zadnjem sestanku sanmartinske Zveze žena mati je govorila Katica Dimnik. Pripovedovala je svoje vtise o Mariboru, ob papeževem obisku in proglastitvi A. M. Slomška za blaženega. Vse to bo gotovo njej in drugim ostalo v prelepem spominu.

Ob slovesnosti dviga slovenske zastave v Snowyju

Cooma, Avstralija, 17-10-1999.

Dne 16. in 17. oktobra letos so se v Coomi zbrali številni veterani ob jubilejnim praznovanju 50. obletnice začetka gradnje gigantskega hidroelektričnega projekta v Sneženih gorah, med njimi tudi mnogi slovenski veterani. Po 50 letih se je izpolnila želja naših rojakov-veteranov Snowyja, da je med mnogimi zastavami na „Aveniji zastav narodov“ v Coomi končno zavihrala tudi slovenska zastava. Slovenci v Avstraliji smo zato upravičeno ponosni na vse tiste naše rojake, ki so doprinesli svoj delež pri gradnji Snowy Mountains Scheme projekta.

Gradnja v Sneženih gorah ali v Snowy Mountains, ki se je pričela leta 1949, ni bila le uspeh v konstrukciji sami, bila je uspeh tudi v socialnem pomenu. Avstraliji je primanjkovalo izurjenih in sposobnih strokovnjakov ter zanesljivih, pridnih in dela vajenih mladih fantov, ki naj bi ta projekt izpeljali. Avstralija je zato odprla vrata mnogim povojnim političnim in socialnim beguncem razdejane Evrope in med njimi seveda tudi mnogim mladim in nadebnim slovenskim fantom. Med leti 1949 in 1974 je bilo nad 100.000 delavcev zaposlenih na tem velikanskem projektu. Od teh je bilo kar 2/3 novih emigrantov nad 30 različnih narodnosti. To je bil vsekakor prvi in uspešen začetek avstralske multikulturalnosti. Tukaj so mnogi slovenski fantje našli svoj prvi dom, prvo delo, se učili prvih besed angleškega jezika ter se privajali novemu načinu življenja. Mnogim so bile to bogate izkušnje in celo „odskočna deska“ za poznejše zaposlitve. Delo v rovih s krampi in lopatami ni bilo lahko, bilo je trdo in nevarno, saj je na tem projektu izgubilo življenje pri raznih nesrečah kar 121 delavcev, med njimi tudi štirje Slovenci: Franci Sedmak, ki je umrl v goreči baraki, Bogomir Mori se je smrtno ponesrečil s traktorjem, Egon Kurent je bil ubit od leteče skale in zelo popularni rojak Romeo Iskra se je smrtno ponesrečil pri železniški nesreči.

V prvih 25-tih letih konstrukcije hidroelektričnega veleprojekta Snowy je bilo zgrajenih sedem naselij in 100 kampov, ki danes o njih žal ni več sledu. Zgradili so 1600 km cest, nastala so nova mesta.

Rojak Ivan Kobal nam je že zapisal mnogo zanimivih in nepozabnih zgodb iz teh gora v svojih knjigah o „Možeh, ki so gradili Snowy“ in v novi izdaji z naslovom „Snowy-zibelka nove Avstralije“. Vsak izmed Snowy veteranov seveda nosi svojo zgodbo v svojem srcu in spominu. Torej, kako velik pomen za vse nas in lep spomin za naše potomce je nova knjiga Ivana Kobala o Snowyju. Trenutno tudi Florjan Auser iz Sydneya dela na projektu „Slovenci v Snowyju, dokler nam ne uide čas“, ki bo obsežen in zajemal dokumentarne posne-

tko, zapise, zbiranje starih fotografij in dokumentov. Zbira in beleži številne neizpovedane zgodbe iz anonimnosti, z upanjem, da jih bo tudi objavil v posebni knjigi. Slovenski doprinos na Snowy-hidroenergetskem projektu tako ne bo nikdar pozabljen.

Tako so se letos ob praznovanju 50. obletnice ponovno zbrali mnogi preživeli slovenski veterani oz. nekdanji delavci Sneženih gora in obujali spomine na te težke, pa vendar lepe in pomembne čase, ki jih je zgodovina zabeležila za vedno. Za našo slovensko skupnost v Avstraliji je bil to velik in nepozaben praznik.

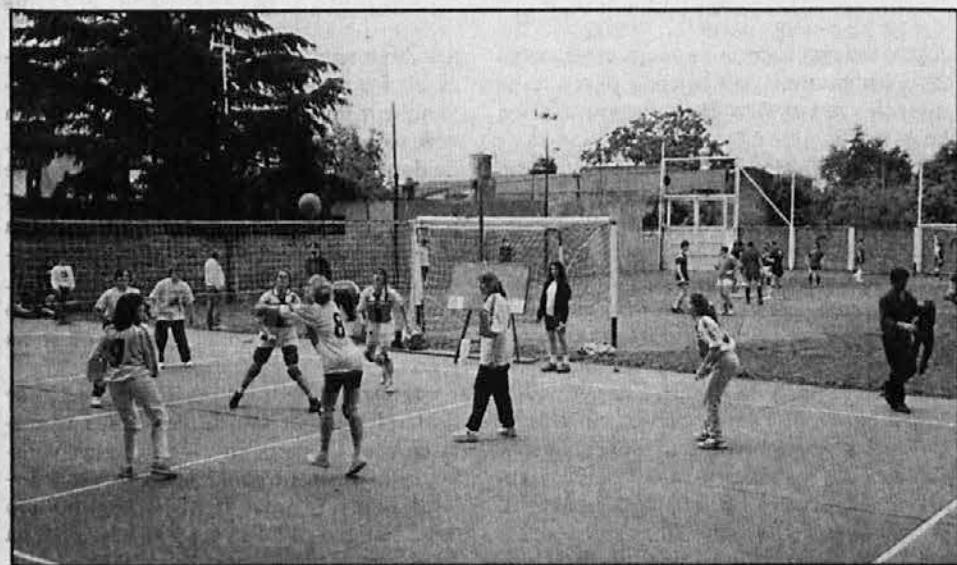
Odgovornost za postavitve slovenske zastave v Snowyju je prevzela Avstralska slovenska konferenca SSK. Odsotnega predsednika ASK SSK Cvetka Faleža je zastopal predsednik SNS VIC Štefan Mrzel, ki pa ga je celo doletela čast, da je prerezal trak na uradnem odprtju obnovljene „Avenije zastav narodov“ v soboto zjutraj, 16. oktobra v Coomi. Slovenska skupnost po Avstraliji je nato ponovila slovesnost dviga slovenske zastave v nedeljo popoldne. Slavnostni program je predstavil in vodil Cvetko Falež ml., ki je referent za javnost pri ASK SSK. Slovensko in angleško himno je zapela operna pevka Vivien Falež iz Canberre. Pater Filip Rupnik OFM iz Sydneya je zastavo blagoslovil in vodil molitev za rojake in domovino. Sledili so govori Štefana Mrzela, predsednika SNS VIC, Marka Polajzerja, zastopnika slovenskega veleposlaništva iz Canberre, in častnega gosta, župana občine Cooma Petra Cochran. Pozdrave in čestitke predsednika SSK dr. Jožeta Bernika je prebral Marjan Cesar, član SNS NSW. Ivan Kobal je recitiral pesmi iz svoje knjige in za konec je zaigral mladi slovenski harmonikaški vesele in poskočne melodije, preden so se rojaki z avtobusi in osebnimi avtomobili odpeljali na dolgo pot domov.

Za Slovence v Avstraliji je poseben ponos in čast, da na „Aveniji zastav narodov“ v Coomi končno plapolata tudi slovenska zastava. Iskreno se zahvaljujemo za denarne prispevke mnogih društev, posebno še Slovenskega društva Triglav iz Sydneya, ki je tako širokogrudno in največ prispevalo.

Poskrbeti pa bomo morali tudi za prihodnost, da bo slovenska zastava obnovljena vsako leto in nam ponosno vihrala v bodočnost, zato je vsak prispevek v poseben sklad zelo dobrodošel.

Pozdrav našega predsednika ASK SSK, Cvetka Faleža, ki ga je poslal iz Slovenije, naj bo obenem tudi naš skupni pozdrav: „Bodi pozdravljena, slovenska zastava v sneženih gorah! Vihraj nam ponosno, vse dokler bo slovenski rojak romal po daljni Avstraliji!“

Jožica Gerden,
Tajnica ASK - SSK in SNS VIC

Na Pristavskem dnevu so zaigrali odbojko in nogomet tudi starejši

Šolska počitniška kolonija v domu dr. R. Hanželiča

Kolonija, ki jo pripravlja Zedinjena Slovenija,
bo od 2. do 15. januarja 2000.

Cena na otroka je 330 pesov. Za člane Zedinjene Slovenije, ki so s članarino na tekočem pa 300 pesov. Polovico vsote se plača ob vpisu, ostalo do 29. decembra.

Prijave v društveni pisarni od ponedeljka do petka od 10. do 19 ure.

Pri prijavi je treba navesti otrokove podatke
in izpolniti dovoljenje za potovanje.

Zedinjena Slovenija

IVAN KOROŠEC

Maša na sv. Urhu za vse žrtve vojne

Najvišji predstavnik katoliške Cerkve v Sloveniji je na svetem Urhu daroval sv. mašo za žrtve vojne, (verjetno je mislil za pomorjene v boljševiški revoluciji pri nas). V svoji homiliji se je opravičil za žrtve, ki so jih zagrešili kristjani.

To ponovno obžalovanje in kesanje vodstva slovenske Cerkve daje povod čudnim zaključkom, posebno tistim preživelim, ki smo bili vojaki posadke na tem kraju in vaščanom pod sv. Urhom, ki so varno živeli v zaščiti te posadke.

Če bi bila maša take vrste n.pr. v ljubljanski stolnici, bi lažje razumeli tako opravičilo. Ker pa je bilo kesanje na kraju, katerega so komunisti izbrali za svoj krvavi teater, z namenom, da zakrijejo lastne zločine in genocid, je dejanje cerkvenega predstavnika nerazumljivo, posebno še, ker je bilo tudi to svetišče po vojni oropano, razbito in pol stoletja onečaščeno.

Za ta teater so pripeljali žrtve iz drugih grobov, poleg zajetih po vojni in pobitih na sv. Urhu, da „primerno“ pripravijo „vseslovensko ljudsko sodbo domobrancem“.

Ob teh orgijah so strašno mučili Svetka Alojzija in duhovnika dr. Petra Križaja, katera so usmrtili z obešenjem.

„Bog, narod, domovina“ in „Mati, domovina, Bog“, sta bili gesli branilcev pred boljševiškim nasiljem, na katera je tudi slovenska Cerkev dala svoj blagoslov.

„...šli bomo srčno v nove boje za prenovitev sveta, vitezi tvoji, o Marija bodo rešili ga zla.“

Pred pol stoletja smo bili „vitezi“. Nasilje komunizma je nas gnalo „v nove boje za prenovitev sveta“, vsaj slovenskega sveta! „Bog in domovina vas kliče, fantje“, je bil poziv tudi iz Cerkve.

„...vitezi tvoji, o Marija, bodo rešili ga zla“.

Kako in s čim naj bi rešili narod tega zla, ki je bilo naučeno v sovjetskem peklu z metodami nasilja in krutosti v brezboštvo in sadizmu?

Proti temu nasilju z orožjem smo se branili in reševali z orožjem. Več kot leto

so nas bili po enem licu, pa smo jim nastavljali še drugo. Ko pa so nam razbili lica in nas začeli pobijati, je bilo konec „osvobodilne burke“.

Vprašamo cerkveno vodstvo in vse, ki nas še ne razumejo:

„Ali smo imeli pravico živeti?“

„Ali smo imeli pravico biti svobodni Slovenci in kristjani?“

Papež Leon XIII. je dejal: „*Boljševizem je najhujša kuga*“ (Enciklika Quod Apostolice muneris).

Maršal Pilsudski, bivši predsednik Poljske: „*Boljševiki so divjaki, ki hlepijo po krvi in ropu*“. (Iz njegovih govorov, knjiga 5, str. 76).

Churchill: „*Suženstvo boljševizma je hujše od smrti*“. (London, 20. jan. 1940)

General Rupnik: „*Komunistično kugo je treba iztrebiti z vsemi sredstvi*“.

V doživljanju težkega časa pred pol stoletja, ki ga je tedanje cerkveno predstavništvo tesno živelo in trpelo z narodom, se današnje predstavništvo dviga nad tisti čas ter ga ocenjuje in toži po bilanci, ki dokazuje izgubo za slovensko Cerkev:

Verska mlačnost in brezbržnost mnogih, po materializmu zasvojen mladina, izguba verouka po šolah, izguba cerkvene posesti, protiverska gonja medijev itd.

Ni pa s te strani odločne obsodbe krutosti barbarskega nasilja v vseh mogočih oblikah zločinov:

Ustrahovanja, ropi, ugrabljanja, nečloveška mučenja, posilstva žena in nedolžnih deklet, strašne smrti ranjenih in živih, zmetanih v brezna, večkrat še živih zasutih, privezanih na debela in zoglenelih na grmadi, z bodečo žico kronanih in razčvetverjenih ter sam Bog ve še kako.

Vse to in še marsikaj je za nekatere pozabljeno in zasuto, z vsem slovenskim trpljenjem.

Zlo satanskega nasilja boljševiške revolucije, ki je nujno rodila odpor, ni opravičljivo v nobenem primeru in času. Tudi nihče ni dolžan po nobenih postavah opravičevati se temu zlu, ki si je danes nadelo masko NOB.

jal, da malo filmanja ne škodi, če ne uporabljamo razsvetlitve, nika pa da naj ne fotografiramo. Tako smo še z večjim zanimanjem pričeli enourni sprehod skozi rove in bleščeče dvorane, ki nekajkrat po prevladujoči barvi dobivajo po njej tudi svoja imena.

Razumljivo je, da sta nam nazadnje v koncertni dvorani samoniklo zapela grlo in srce: Hvala večnemu Bogu!

Vožnja v **Idrijo** je ena izmed najbolj zanimivih v Sloveniji. Ne le zaradi zelenja, ki samo potrjuje, kar človek vidi drugje: da je v Sloveniji res več kot polovica površine gozdov. Tudi zaradi tega, ker se pot vije gor in dol v ozkih dolinah, dokler se pogledu ne odpre tam nekje na dnu majhna, a kot vsa slovenska naselja, tako z naravo skladna Idrija. Najprej smo se kar temeljito okrepčali v gostišču Barbara, kjer smo poskusili slovite idrijske žlikrofe z dobrim naravnim zrezkom, na vrh pa še „porit rov“: rahlo čokoladno pecivo, na njem pa stepena sladka smetana s sladoledom. Potem pa smo šli poslušat starega rudarja, ki nas je nato prepustil nepredolgi in silno zanimivi slušno-zvočni predstavi. Obleden je bil ves v črno, ker je pač šlo za predstojnika ali nadzornika.

Slovenija — na sončni strani nogometa!

Če bi kdo pred dobrim letom dni trdil, da se bo Slovenija uvrstila med 16 najboljših reprezentanc v Evropi, bi ga verjetno razglasili za norega. Po žrebu skupin, ki je Slovincem namenil Norveško, Grčijo, Gruzijo, Latvijo in Albanijo, so nekateri vendarle napovedali boj za drugo mesto, toda uspeha ni pričakoval nihče.

Vendar je Slovenski nogometni reprezentanci le uspel veliki met. V povratni tekmi kvalifikacij je 17. novembra namreč v Kijevu z Ukrajino igrala neodločeno 1:1 (0:0) in si s skupnim izidom 3:2 priborila vozovnico za pot na Nizozemsko in Belgijo. S tem je slovenska nogometna reprezentanca dosegla (do sedaj) največji uspeh v zgodovini slovenskega nogometa. Heroji (do naslednjega poraza) so bili: Dabanovič, Karič (od 73. Osterc), Rudonja, Milanič, Galič, Milinovič, Novak, Čeh, Udovič (od 57. Ačimovič), Zahovič, Pavlin.

Varovanci Srečka Katanca so v Kijevu dokazali Ukrajincem, da so boljša reprezentanca. Če v prvem polčasu bi lahko tudi vodili, toda v sklepu akcij niso bili dovolj zbrani. V drugem polčasu je bila ukrajinska premoč bolj očitna, a večjih priložnosti si gostitelji vendarle niso pripravili, čeprav so v 68. minuti vendarle povedli. Za to je najbolj zaslužen nemški sodnik Heynemann, ki je po prekršku nad Ševčenkom prestrogo pokazal na belo točko, ki jo je v vodstvo spremenil Rebrov. Toda veselje 65.000 gledalcev na olimpijskem stadionu je bilo kratko. Že osem minut pozneje je po streli Rudonje Pavlin letu žoge spremenil smer in ta je končala za hrbtom vratarja Šovkovskega. Na svoj račun je prišlo tudi 100 navijačev iz Slovenije, ki so že začeli proslavljati zgodovinski uspeh.

Poročila pa so prinesla kar nekaj ocvirkov, ki bi si človek mislil, da so v lasti Argentinecev, bolje Latinoamerikancev. Najprej omemba selektorja Srečka Katanca ob koncu igre: „Moram reči še, da Bog obstaja. Videl je, da bi bila uvrstitev Ukrajine krivica, zato je do konca pomagal nam“. Do sedaj smo vedeli, da je Bog Argentinec, nikjer pa (tudi dosedaj) nismo slišali, da bi lahko bil tudi Slovenec...

In slavje. Slavje se je začelo še isti večer, ko je tudi Ljubljana doživela pravo „nogometno slavje“. Prešernov trg v središču mesta so preplavili navijači s slovenskimi zastavami in drugimi navijaškimi rekviziti ter peli slovenske pesmi in vzklikali imena junakov iz Kijeva. Največkrat omenjena je bila Slovenija, Slovenija, skakalo pa se je tudi na „Kdor ne skače, ni Slovenec, ...“ Slavje v Ljubljani je potekal mirno, tako da policaji niso imeli večjega dela.

Zabava se je potem selila na Brnik, kamor so se je nekaj pred tretjo uro zjutraj zmagovalci vrnili iz Kijeva, tam pa je kljub snegu in mrazu v nočnih urah pričakalo približno 3000 ljubiteljev nogometa. Letališki prostori v zgodovini še nikoli niso bili tako polni kot ob tej vrnitvi iz Kijeva.

Navijači so svoje glasilke najbolj obrabili ob vpitju imen Srečko Katanec in Miran Pavlin. Prvi je to zaslužil z odličnim vodenjem reprezentance na vseh kvalifikacijskih tekmah, drugi pa z odločilnim golom v Kijevu.

Policija na kaj takega, kar se je v noči srede na četrtek dogajalo na Brniku, ni bila pripravljena. Navijače je komaj zadrževala, da niso „raztrgali“ nogometašev, poleg pendrekov je morala uporabiti tudi solzilec.

Na uspeh nogometašev so se odzvali praktično vsi politiki, ki so v svojih brzojavkah čestitali selektorju Srečku Katanec in njegovim varovancem. (Tudi to že poznamo v Argentini). Slovenski nogometni reprezentanci je za uvrstitev na evropsko prvenstvo 2000 čestital tudi predsednik Mednarodne nogometne zveze (FIFA) Joseph Blatter. „Čestitam vam za uvrstitev na evropsko prvenstvo, prvo v vaši zgodovini,“ je med drugim zapisal Blatter in dodal, da upa, da se bo s predstavniki Slovenije še srečal, „morda na žrebu pred svetovnim prvenstvom 2002 v Tokiu.“

Na evropskem prvenstvu bodo poleg Slovenije nastopili Belgijci, Nizozemci, Francozi, Italijani, Nemci, Španci, Portugalci, Jugoslovani, Čehi, Romuni, Švedci, Norvežani, Turki, Angleži in Danci (žreb skupin bo 12. decembra v Bruslju).

Po STA

JOŽE RANT

Varovanje arhivskega gradiva — in še kaj

Postojnska jama in Idrija

Naslednji dan, v soboto, 3. julija, smo se odpeljali najprej v **Postojno**, kjer so nekateri prvič uživali to naravno čudo, še drugi pa smo se razveselili zaradi raznih prenovitev. Ob vstopu sem se spomnil na svoj prvi obisk leta 1969. Kot tedaj, so bili napisani tam, kjer naj bi se zbrale skupine po jezikih, v katerih bi naj jim vodič govoril. Kot tedaj, so bili tudi sedaj napisani: angleško, nemško, italijansko, a glej, tokrat tudi slovensko, ne jugoslovansko, kot v letu 1969. Ko sem takrat opazil pomanjkanje slovensčine, sem seveda to povedal vodiču, ta pa me je poslal v jugoslovansko. Rekel sem mu, da jaz jugoslovansko ne znam, in da, kolikor vem, tega jezika sploh ni. Ko smo se vsi zbrali, je vodič vprašal, koliko nas govori slovensko; ker smo bili v večini, je rekel, da bo govoril slovensko in jugoslovansko — (to se pravi srbsko-hrvaško oz. njih mešanico)! Letos pa me je z vrha pozdravljala napis „Slovensko“ in vodič je bil tako prijazen, da nas je hitro odpeljal naprej, zato da bi se oddaljil od drugih skupin. Sprva nismo razumeli zakaj, potem pa, ko smo se nekateri skorajžili in nekoliko filmali, je drug vodič od zadaj de-

(11)

Jopič vsakega rudarja pa mora imeti ravno 29 belih gumbov, ker legenda pravi, da je zavetnica rudarjev, sv. Barnaba, imela 29 let, ko je umrla.

Doživetje zase je bilo seveda to, da smo se oblekli v zelene rudarske jopiče s črno pelerinco in si nadali na glavo zeleno čelado, potem pa smo se spustili po tim. **Antoničevem rovu** v notranjost nekaj tako znane rudnika živega srebra. Zdaj ne deluje več, ker pač ni bil več zadostno donosen. Seveda je še videti sem ter tja po stenah bleščeče se srebrne kaplje, a ni več videti daljših ali širših plasti rdečega cinobra, iz katerega so pridobivali živo srebro. Iz spodnjega dela rova nas je vodič peljal v kapelico sv. Trojice, ki je v razširjenem in zvišanem rovu. Zapeli smo nekaj pesmi v zahvalo, vodič pa se je po stari navadi zahvalil sv. Barbari, da je tudi tokrat srečno prišel iz rudnika.

Idrijski muzej je nastanjen v gradu, katerega značilnost je ta, da ne gre za plemiško last, temveč za last rudarskega ceha. Grad je res lepo obnovljen, muzej pa na taki višini, da je leta 1997 prejel nagrado kot najboljši tehnični muzej v Evropi. Težko je povedati, kaj vse je mogoče videti v muzeju živega srebra, pa tudi v njemu priključenem muzeju klekljarstva. Idrija je bila in je še v tej obrti eno izmed najbolj pomembnih slovenskih tozadevnih krajev.

Preko Škofje Loke na Bled
V Škofjo Loko bi morali priti dosti prej,

a v Žireh nas je nekaj časa zadržala veselica ali sejem, ki jih je te dneve po vsej Sloveniji kar precej. Bilo je kar dosti narodnih noš, pa seveda gasilcev, brez katerih kaže, da doma ne more biti slavja. Zaradi zamude smo si ogledali samo stari del mesta, kjer nas je z neke hiše že od daleč pozdravila za slovenske razmere kar velika bela marmorna plošča v spomin na dr. Tineta Debeljaka. Potem smo si malo privezali duše, a noge so se nekaterim uprle, da bi se povzpeli še na grad.

že proti večeru smo prišli na Bled in se nastanili v hotelu Astoria. Bilo je kar pre malo časa za skopanje in večerjo pa telefonske dogovore s sorodniki za načrtovanje prihodnjih dni. V sicer lepem hotelu nimajo dvigal, ampak „lifte za 4 osebe“. Ko sem pa enega izmed uslužbencev vprašal, kje je lift, mi ni znal povedati, dokler mu nisem rekel, da iščem dvigalo. Kdo je torej kriv za popačenje jezika in potujčevanje? Ne preprosti ljudje!

Drugo jutro, po maši v blejski cerkvi, smo odšli na grad. Tistim, ki so zaradi vlnudnosti prišli zadnji na vrsto pri pijači in zato ostali na vrhni ploščadi, je bilo dano, da se je na vsem lepem pred njimi prikazal prej v megli zaviti Triglav. Kdor je le mogel, ga je slikal, ostali pa seveda niti verjeti niso hoteli, da bi bil stari očak hotel pokazati svoj zanosni obraz.

Nadaljevanje prihodnjič

Novice iz Slovenije

LITLJAČATEŽ - Popotovanja od Litije do Čateža, ki je potekalo trinajstič, se je udeležilo približno petnajst tisoč pohodnikov. Na 22 kilometrov dolgo pot so iz središča Litije krenili med 6. in 9. uro zjutraj. Za tiste, ki bi jim bila pot predolga, so prireditelji letos pripravili tudi skrajšano pot, ki se je končala v Moravčah.

SLOVENIJA - Celodnevno sneženje v nedeljo, 21. t.m. je povzročilo precej preglavic voznikom v večjem delu države. Posebej hudo je bilo na posameznih območjih Primorske, kjer je bila zaradi sneženja in burje vidljivost zmanjšana le na 15 metrov, nastajali pa so tudi zameti. V vipavski dolini je pihala močna burja s sunki do 135 km/h, močni so bili tudi snežni zameti. Sneženje je povzročilo zastoje v avtobusnem potniškem prometu, zlasti iz smeri Primorske, Gorenjske in Dolenjske. V letalskem prometu ni bilo posebnih težav, v železniškem prometu pa so vsi vlaki vozili s pet- do desetminutnimi zamudami. Sneg je precej preglavic povzročil tudi v dobavi električne energije. Prihajalo je do motenj pri oskrbi oz. tudi prekinitve dobave električne energije. Dežurne službe so bile na terenu in sproti odpravljale napake. Na območju Elektro Primorske so bile vse ekipe na terenu, saj je bil v okvari 20 kV daljnovod med Ajdovščino in Razdrtim. Najhujšo težavo ekipam so predstavljali onemogočeni dostopi do krajev okvar zaradi odročnosti krajev in snežnih zametov.

LJUBLJANA - V Sloveniji je neto plača na zaposlenega v podjetjih in drugih organizacijah septembra povprečno znašala 109.907 tolarjev. S tem je bila za 0,6 odstotka višja od avgustovske in za 9,9 odstotka višja kot septembra lani. Povprečna bruto plača na zaposlenega je septembra dosegla 174.279 tolarjev, kar je 0,8 odstotka več kot mesec prej oz. 10,5 odstotka več kot pred letom dni. Stopnja registrirane brezposelnosti pa je septembra znašala 13,1 odstotka, kar je 0,2 odstotne točke manj kot mesec poprej. V prvih devetih mesecih

letos je stopnja registrirane brezposelnosti povprečno znašala 13,7 odstotka. Septembra je bilo v Sloveniji 881.391 aktivnih prebivalcev, od tega je bilo delovno aktivnih 766.055 prebivalcev ali 0,4 odstotka več kot avgusta in 2,5 odstotka več kot septembra lani.

MARIBOR - V mariborskem Vinagu so predstavili novo peneče vino Royal, ki ga pridelujejo v svoji 200 let stari tunelski kleti pod mariborskim mestnim jedrom. Po besedah enologa Francija Železnika gre za vrhunsko suho penino, ki je pridelana po kasičnem postopku iz vina sorte chardonnay iz odlični vinogradniških leg na Celestrini pri Mariboru.

LJUBLJANA - Predsednik republike Milan Kučan je vročil visoki državni odlikovanji Zlati častni znak svobode RS literatu Igorju Torkarju za življenjski literarni opus in zvestobo slovenstvu ter arhitektu Vlastu Kopaču za zasluge pri ohranjanju in vrednotenju kulturne dediščine, za celotno življenjsko delo in za vse, kar je dobrega napravil za Slovenijo. Po Kučanovih besedah se z odlikovanjem popravlja krivica, ki je bila storjena Torkarju in Kopaču pri njunem pojasnjevanju resnice.

KRANJ - Policijska uprava Kranj se je odzvala na dogodke na brniškem letališču, kjer naj bi po poročanju nekaterih medijev precej nepripravljena policija zelo nerodno ukrepala med slavljenjem ob prihodu slovenskih nogometašev iz Ukrajine. Po besedah policije je bilo mnogo od približno 400 navdušencev slovenskega nogometa pod vplivom alkohola, pritisk množice pa se je stopnjeval do mere, ko dialog z njimi ni bil več mogoč. „Navijači so med tem pritiskom pljuvali in brcali policiste, jih verbalno napadali z vsemogočimi izrazi, poškodovali službenega psa in proti policistom metali korita z rožami, dimna sredstva in uporabili solzilno plinsko sredstvo,“ je zapisano v sporočilu za javnost. Policisti so zato za vzpostavitev javnega reda in miru uporabili prisilno sredstvo, gumijevke.

Slovenija in šport

LJUBLJANA - V prvem srečanju dodatnih kvalifikacij za uvrstitev na nogometno evropsko prvenstvo, ki bo prihodnje leto na Nizozemskem in v Belgiji, je 13. novembra Slovenija v Ljubljani premagala Ukrajino z 2:1 (0:1). Za Slovenijo sta zadela Zlatko Zahovič in Mile Ačimovič, za goste pa je bil v prvem delu uspešen Andrej Ševčenko. Izidi ostalih tekem: Škotska - Anglija 0:2 (0:2), Izrael - Danska 0:5 (0:2) in Irsko - Turčija 1:1 (0:0).

BERN, Švica - Na svetovnem prvenstvu v latinskoameriških plesih sta slovenska plesalca Andrej Škufca in Katarina Venturini osvojila bronasto medaljo. Zmagala sta Angleža Matthew in Nicole Cutler, tudi evropska prvaka in vodilna na svetovni rang lestvici. Matej Krajcar in Jasna Koselj sta se prebila do polfinala in se uvrstila na osmo mesto, kjer sta trenutno tudi na svetovni rang lestvici.

SYDNEY, Avstralija - Franci Pinter je na mednarodnem strelskem tekmovanju za invalide kar večkrat stopil na stopničke za zmagovalce. Z malokalibrsko puško je v disciplini 60 leže osvojil 3. mesto (686 krogov), z enakim orožjem v disciplini 3 x 40 pa drugi (1235,9 kroga). Ernest Jazbinšek je v tekmovanju s pištolo proste izbire osvojil 13. mesto. Na tekmovanju sodeluje skoraj 130 tekmovalcev iz 24 držav. Pinter je nato osvojil še dve medalji. V disciplini zračna puška stoje je zmagal, z zračno puško leže pa prejel srebrno medaljo.

GLASGOW, Škotska - Slovenski telovadec Aljaž Pegan je na drugi tekmi gimnastičnega svetovnega pokala osvojil prvo mesto na bradlji in drugo na drogu. Na obeh orodjih je bil njegov največji tekmelec Španec Carballo. Na bradlji sta tako Pegan kot Carballo za svoji vaji prejela oceno 9,75. V dodatni vaji, kjer se na vsakem orodju pomerita dva najboljša telovadca, pa se je Pegan med vajo zlomila lestvina, tako da so se sodniki odločili, da si bosta Pegan in Carballo delila prvo mesto. Na drogu sta bila Pegan in Carballo zopet prepričljivo najboljša. Pegan je za vajo prejel oceno 9,75, Španec pa 9,5. V dodatni vaji pa je Pegan pri svojem nastopu naredil večjo napako, za ta ponesrečen nastop prejel oceno 8,75 in tako osvojil drugo mesto.

LJUBLJANA - Po vrnitvi Tomaža Humarja, ki je uspešno preplezal južno steno Daulagiriya (8.167 m), se v Slovenijo vrača še uspešna odprava z Gjačung Kanga (7.952 m). Odprava na Gjačung Kang je kljub izredno slabemu vremenu vztrajala in uresničila dolgoletni načrt, to je prvi vzpon na zahtevno in zelo težko goro s tibetanske strani. To se je posrečilo kar dvema navezama. 31. oktobra sta bila na vrhu v čistem alpskem slogu Peter Mežnar in Tomaž Jakofčič, 1. novembra pa še vodja odprave Andrej Štremfelj, Matic Jošt, Marko Čar in Marko Prezelj. Ob vzponu na Daulagiri je bil Gjačung Kang največji slovenski himalajski dosežek v tej sezoni.

Pisali smo pred 50 leti...

LJUBLJANSKI ŠKOF OB NAHUEL HUAPIJU

Mala skupinica Slovencev se je polnoštevilno udeležila sprejema na letališču. Škofa sta pozdravila mala Emica Habjanova in France Jerman. Zvečer so se rojaki zbrali v cerkveni dvorani. V pozdravu visokemu gostu je France Jerman predstavil pomen naše borbe v domovini za ideale. Milan Jager je na kratko omenil težave, s katerimi se je morala boriti ta skupinica tako daleč od središča slovenske dejavnosti v Argentini. Na koncu je prevzvišeni govoril o življenju slovenskega izseljenca v novih deželah, o njegovih nalogah in potih.

Dne 3. novembra je bila maša v salezijski cerkvi, pri kateri so slovensko peli. Po maši so se gostje povzpeli na Cerro Otto, odkoder je lep razgled na jezero in sosednje gore.

PREVZVIŠENI V COMODORO RIVADAVIA

jo na km. 27 so slovenski pozdravili škofa in druge. Dobrodošlico mu je izrekel

Slovenija moja dežela

Fosili - minerali

Svetovno znano najdišče okamin in Dolžanovi soteski nad Tržičem ponuja neizčrpno bogastvo različnih spodnjepermijskih fosilov. Več kot 80 je znanih samo vrst ramenonožcev školjk, med njimi je nad 20 novih, prvičkrat na svetu najdenih in večinoma ie leta 1900 opisanih in upodobljenih s tega kraja. Leta 1966 je bila iz mesnato rdečega apnenca opisana **Karavankina schellwieni**. Ta novi rod in vrsto označujejo na zunanosti lupin vzporedne prečne gube, posute z majhnimi bunčicami, ostan-

ing. Avgust Vivod. Po kratki pobožnosti se je prevzvišeni odpravil v „društveni dom“, to je gostoljubno hišo Metoda Kraigherja in Milana Langusa.

V nedeljo so prihili vsi Slovenci iz raznih „campamentov“ na škofovo mašo v cerkev sv. Barbare na km. 27. Po maši je dr. Rožman podeli še birno sinovoma g. Jarca in Stoparja. Med mašo je pel tamkajšnji cerkveni zbor latinsko mašo in slovenske cerkvene pesmi.

KRSTNA PREDSTAVA IZVIRNE SLOVENSKE DRAME IZ REVOLUCIJE

Gledališka družina IDNAVE bo 27. novembra v veliki dvorani San Jose postavila na oder novo, tu v Argentini napisano dramo „Napad“, delo emigranta Vinka Petriča. (Jože Vombergar in Nikolaj Jeločnik. op. ur.) Gre tu za dve važni stvari: 1. novo delo, napisano v Argentini, in 2. drama iz komaj preživljenih dogodkov v domovini, izrecno drama domobranske postojanke.

Svobodna Slovenija, št.46.
17. novembra 1949

Obvestila

NEDELJA, 28. novembra:

V Slomškovem domu ob 9. uri zahvalna sv. maša ob 50. letnici Slomškove šole.

Prireditev (rifa) v Našem domu v San Justo.

SOBOTA, 4. decembra:

V Slomškovem domu ob 18.30 uri sklepna prireditev šole in nato miklavževanje.

Sklep Rožmanove šole v San Martinu ob 19. uri.

Začetek kopalne sezone na Letovišču Sloge. Ob 13. uri blagoslov vode.

NEDELJA, 5. decembra:

V Rožmanovem domu prijateljsko srečanje: ob 11.30 sv. maša, nato skupno kosilo - asado.

V Hladnikovem domu ob 20. uri, prihod sv. Miklavža.

V Našem domu v San Justo ob 17. sklepna prireditev Balantičeve šole, nato prihod sv. Miklavža.

SREDA, 8. decembra:

V Hladnikovem domu ob 20. uri, sklep Baragove šole.

NEDELJA, 12. decembra:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi, ob 12.30 članski asado.

V Slomškovem domu ob 17. uri spominska prireditev ob 50-letnici Slomškove šole.

Osebne novice

Poroka: V cerkvi Marije Pomagaj sta se poročila v soboto, 20. novembra, **Jože Mokorel in Marija Veronika Samsa**; prič so bili ženina mati Anica Petkovšek Mokorel in njegov brat Tone Mokorel ter nevestini starši Marija Mramor Samsa in Viktor Samsa; poročil je župnik Franci Cukjati.

Čestitamo!

Smrti: Umrli so v Hurlinghamu **Pavla Troha roj. Kodrič** (94); v Berazataguiju **Vinko Pucko** (87), v San Justu **Jože Škraba** (66), v Celju pa **Jožica Debeljak Jese-novec** (85), sestra dr. Tineta Debeljaka.

Naj počivajo v miru!

Darovali so v dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena: N.N., Moron, \$ 100.; Miriam Rant ob 15-letnici moževе smrti \$ 100.- **Bog plačaj!**

Mali oglasi

TURIZEM

Oddajam bungalov in stanovanja v Villa Catedral, Bariloche. Uživajte mirne počitnice v najlepši naravi in po ugodni ceni. Kličite na Tel: 02944 424978.

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 4382-1148
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - B1708BYD Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Balantičeva šola

Sklepna prireditev
in po njej prihod sv. Miklavža
bo 5. decembra, ob 17. uri

50- letnica Slomškove šole

- v nedeljo, 28. novembra, ob 9. zahvalna sv. maša, za žive in rajne učitelje, katehete in učence.
 - v soboto, 4. decembra, ob 18.30 sklepna prireditev šole in nato miklavževanje.
 - v nedeljo, 12. decembra, ob 17. uri spominska prireditev.
 - slavnostni govor Marjan Loboda
 - igra Cmokec Poskokec Mirka Kunčiča v režiji dr. Štefana Godca in izvedbi Slomškove šole
 - odkritje spominske plošče
 - zakuska
- Lepo vabljeni vsi nekdanji učitelji in učenci Slomškove šole!

ZAHVALA

Družina Pucko izreka iskreno zahvalo vsem, ki ste nam bili ob strani v težkih urah slovesa od našega dragega moža in očeta ter ga spremljali na njegovi zadnji poti:

Prav tako posebno našemu zvestemu dušnemu pastirju prelatu Jožetu Guštinu, ki ga je obiskaval v časi bolezni, daroval sv. mašo zadušnico in se poslovil od njega; mons. Jožetu Škerbcu, ki ga je prišel kropiti in molil za pokoj njegove duše; vsem darovalcem krvi v času bolezni; molilcem rožnega venca; darovalcem cvetja; dragemu MPZ San Justo za srčno petje, s katerim so poslovili od pokojnega; berazateški slovenski družini in vsem, ki ste se od daleč in blizu prišli posloviti in molili za pokoj njegove blage duše.

LETOVIŠČE SLOGA

Del Cielito 279 — Villa Udaondo - Castelar

ZAČETEK KOPALNE SEZONE 1999/2000: Sobota, 4. decembra 1999.
Ob 13. uri blagoslov vode.

Prost vstop: 1) Člani s KARTO SLOGA in vsaj \$ 200.- naložbe
2) Otroci članov do 12. leta starosti v spremstvu staršev ali varuhov.
4) Upokojeni in nad 65 let stari člani.

Vstopnina za ostale člane: \$ 12.— ob nedeljah in praznikih
\$ 6.— ob delavnikih

Nečlani, samo v spremstvu članov: \$ 24.—ob nedeljah
in \$ 12.- ob delavnikih.

Letovišče bo odprto vse dni od 9. do 20. ure razen ob sredah, ko bo zaprto zavoljo čiščenja. Obvezen je zdravniški pregled. Zdravnik bo ordiniral ob nedeljah na letovišču. Upoštevajte Pravilnik letovišča in navodila

Upravnega odbora MUTUALA SLOGA oz. njegovih zastopnikov.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Na Miklavževo nedeljo,
5. decembra 1999

Prijateljsko srečanje

V ROŽMANOVEM DOMU

ob 11,30 sv. maša za rajne in žive dobrotnike.
Nato skupno kosilo — asado (pribor prinesite s seboj).
Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Iščemo prodajalca/ko do 30. let

Ivan Express

Florida 138 - Capital Federal

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 22. novembra 1999

1 dolar	190,87 SIT tolarjev
1 marka	100,56 SIT tolarjev
100 lir	10,16 SIT tolarjev

Po dolgem trpljenju se je preselila v večni dom naša mama, stara mama, teta in svakinja, gospa

PAVLA TROHA roj. KODRIČ

Zahvala vsem, ki so ji stali ob strani v njeni bolezni in jo spremljali v zadnjih trenutkih, predvsem prelatu Jožetu Škerbcu in dr. Mirku Gogali za tolažilne obiske, mašo zadušnico in pogrebne molitve.

Žalujoci: hčerka Linka in sin Andrej
z družinama,
svakinji, nečakinji in
ostalo sorodstvo

16. novembra 1999; Hurlingham, Buenos Aires, Brje, Velike Žablje

V globoki žalosti, ker ga telesno ni več med nami, ampak v krščanskem zaupanju, da njegova blaga duša uživa zasluženi mir in zaželeno prisotnost božjega Obličja, sporočamo, da je 18. novembra v 88. letu starosti odšel k Njemu, ki ga je vedno in zvesto ljubil, naš predragi mož, očca, stari očca, brat, stric in tast, gospod

Vinko Pucko

DIPL. IUR.

Po sveti maši zadušnici v kapeli pokopališča El Campanario mirno čaka božjega vstajenja v tuji zemlji, ki pa mu je bila tudi draga.

Žalujoci: žena Cilka roj. Cajzek;
otroci Jelka por. Indihar z možem Marjanom,
Andrej z ženo Alejandro Colombo,
Ani z možem Carlosom Melo;
vnuki Marjan, Erica, Veronika, Aleksandra, Agustina,
Carolina, Danijela, Sofia;
brat Janez
nečaki in nečakinje.

Buenos Aires, Ljubljana, Ptuj, Prekmurje

Correos Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA
dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.;
ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!